

Tinget formaalstjenligt kan bidrage til, at der afsluttes vedvarende Voldgiftstraktater mellem Danmark og andre uafhængige Stater, først og fremmest de to andre nordiske Riger.

Bjornbat: Det er en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig at fremkomme med, idet jeg vil udtale, at det forekommer mig, at den højtærede Udenrigsministers Udtalelse i denne Sag tydede paa en noget platonisk Kærlighed til Fredsagen. Jeg havde dog nok ønsket, at man fra Udenrigsministeren havde faaet et mere direkte Svar paa det direkte Spørgsmaal, der indholdes i Forespørgselen, nemlig om Regeringen agter at benytte enhver passende Lejlighed til med andre suveræne Stater at afslutte vedvarende, almindelige eller særlige, Voldgiftstraktater. Det fik man egentlig ikke noget Svar paa. Henvisningen til den Butterfieldske Sag forekommer mig nemlig ikke at være meget oplysende med Hensyn til Danmarks Villighed til at lade Sager afgøre ved Voldgift. Thi det turde dog være ret naturligt, at Danmark ikke overfor Amerika foretrak Krigenes Vej til Behandling af den nævnte Sag, men at Danmark maatte være ret oplagt til at faa den afgjort ved Voldgift. Det forekommer mig derfor, at naar man taler om den Butterfieldske Sags Behandling, saa kan man i Modsetning til, hvad den ærede Udenrigsminister sagde om, hvorvidt store Magter kunne være villige til at afviescere ved Voldgiftsafgørelsen, gøre gældende, at naar en saa stor Magt som de nordamerikanske Fristater har i dette Spørgsmaal underkastet sig Voldgift, maa det overtyde os om, at selv store Magter kunne være tilbøjelige til at afviescere ved Voldgift. Der staar nu ikke i Forespørgselen, som den ærede Minister syntes at mene, at man forlanger, at Danmark skal gaa i Spidsen. Men forøvrigt, da Danmark og andre lignende Lande have absolut Fordel af Voldgiftstraktater, og disse næsten ere det eneste Middel, man kan tænke sig for de smaa Lande til at komme til deres Ret, vilde det være ret naturligt, om Danmark og andre smaa Lande gik i Spidsen for Realisationen af Tanken om Voldgiftsdomstole. Jeg kunde som sagt have ønsket, at den ærede Minister havde udtalt sig klarere og tydeligere om dette Spørgsmaal og givet os en Udsigt til, at man fra det danske Udenrigsministeriums Side dog vilde ar-

bejde noget i denne Retning. Udenrigsministerens Svar kunde jo gaa ud paa, at selv om man ikke vilde benytte enhver passende Lejlighed, vilde man dog benytte nogle passende Lejligheder eller en eller anden passende Lejlighed til at drage Spørgsmaalet frem. Det vilde dog være noget andet, om man virkelig vilde arbejde for Tankens Realisation, end denne Udtalelse om en platonisk Kærlighed til Tanken som en støn Tanke, for hvilken nogle ædelt tænkende Mennesker arbejde, men som vist ikke kan blive til noget, fordi de store Magter ikke ville være med dertil. Jeg kan altsaa ikke saa afgjort erklære mig tilfreds med den ærede Udenrigsministers Svar, og jeg vilde ønske, at han vilde præcisere sin Udtalelse noget mere i den Retning, at han sagde: Der vil ogsaa fra vor Side blive arbejdet noget for at støtte denne Tankes Virkeliggørelse i Livet.

Hermed sluttedes Forespørgselen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folketingsmændene for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) og Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) forelægge: a. Forslag til Lov om Ophævelse af Indførselstold paa Kaasukker m. m. b. Forslag til Lov om Udlægning af Ford til Havelodder.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bojsen): Ved første Behandling af Finanslovsforslaget tillod jeg mig at udtale en Opfordring til Tinget og Lovgivningsmagtens Faktorer i det hele til i indværende Samling fortrinnsvis at have Opmærksomheden henvendt paa Reformer paa det sociale Omraade. Jeg tilføjede, at jeg erkendte, at der paa dette Omraade forelaa adskillige Forarbejder, der vistnok kunde anerkendes som et brugeligt Grundlag for en Forhandling. De Forslag, jeg paa min ærede Medforslagsstiller's og egne Vegne i Dag skal tillade mig at indbringe for Tinget, gaa ud paa til dette fra anden Side foreliggende Grundlag at føje nogle Supplementer, som det forekommer os